

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 6404/06
10.07.2008. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Наде Кљајевић, председника већа, Зоје Поповић и Јелене Ивановић, чланова већа, са саветником Љиљаном Петровић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца "АА", чији је пуномоћник АБ, против туженог Министарства просвете и спорта Републике Србије у Београду, ради поништаја решења Министарства просвете и спорта Републике Србије у Београду, број: 022-05-185/92-03 од 30.10.2006. године, у предмету забране остваривања наставног плана и програма, у нејавној седници већа одржаној дана 10.7.2008. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Ожалбеним решењем забрањено је "АА", чији су оснивачи "ББ" и ВВ, остваривање наставног плана и програма средњег образовања и васпитања, гимназије друштвено-језичког смера у I, II, III и IV разреду.

Поднетом тужбом тужилац је оспорио законитост решења туженог због тога што у доношењу акта није поступљено по правилима поступка а нарочито што чињенично стање није потпуно и правилно утврђено и због погрешне примене материјалног права. Навео је да тужилац постоји већ 13 година, да стоје наводи да је гимназија основана са седиштем у гт и да је тужени дао сагласност за рад гимназије у условима који су ту постојали, али да су били принуђени да траже други простор и да су га нашли у дд, да је нови простор бољи од ранијег, да је тужилац о овој промени обавестио туженог 09.9.2005. године, што је незнатно прекорачење рока у односу на почетак школске године, да је тужени могао проверити испуњеност услова у односу на ове просторије, али да то није хтео и да тужени тужиоцу није оставио рок за отклањање недостатака, што је услов забране. Предложио је да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао при разлозима изнетим у оспореном решењу и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

По разматрању списка предмета, навода тужбе и одговора на тужбу, Врховни суд Србије је нашао да тужба није основана.

Према разлозима оспореног решења, који одговарају стању у списима, у управном поступку је утврђено да је решењима надлежног Министарства просвете од 13.5.1993., 10.11.1994., 21.5.1996. и 05.6.1997. године, утврђено да су испуњени услови за почетак рада и обављања делатности у гимназији - "АА", за остваривање наставног плана и програма гимназије друштвено-језичког смера у I, II, III и IV разреду, да су оснивачи ове гимназије "ББ" и ВВ, да су просветни инспектори Градског секретаријата за образовање града Београда извршили надзор над законитошћу рада ове школе и да су о томе сачинили записник од 27.10.2005. године, да је наведени преглед обављен на локацији у дд, а не на адреси из судског регистра, да је школа 09.9.2005. године, Сектору за инспекцијски надзор Секретаријата за образовање Градске управе града Београда упутила захтев за верификацију простора, опреме и наставних средстава у складу са прописаним стандардима, да уз поменути захтев, који је поднет у току школске године, нису поднели доказе о испуњености услова за рад и да до дана инспекцијског надзора, а у циљу контроле извршења мера наложених записником од 27.10.2005. године, није достављена допуна овог захтева, тј. одлука о промени седишта школе и докази о испуњености услова прописаних законом, иако је о томе обавештена дописом од 03.10.2005. године.

Одредбом чл. 33. ст. 1. Закона о основама система образовања и васпитања ("Службени гласник РС", бр. 62/03... 101/05) прописано је, између осталог, да установа може да се оснује, да почне са радом и да обавља делатност образовања и васпитања ако има простор, опрему и наставна средства, а одредбом чл. 34. ст. 1., чл. 35. ст. 1. и чл. 37. ст. 4. да установа обавља делатност у свом седишту, да установа може да почне са радом када се утврди да испуњава услове за оснивање и почетак рада и добије решење о верификацији и да школа не може да врши статусне промене, промену назива и седишта у току наставне године. Према чл. 9. истог Закона надзор над применом овог закона врши Министарство у складу са законом а према чл. 134. ст. 3. и чл. 135. Закона, инспекцијски надзор над радом установе, као поверени посао, обавља општинска, односно градска управа преко просветног инспектора.

Одредбом чл. 25. ст. 1. Закона о јавним службама ("Службени гласник РС" бр. 42/91 - 79/05) прописано је

Одредбом чл. 25. ст. 1. Закона о јавним службама (Службени листник РС, бр. 46/96, 7/99), прописано је да кад орган, надлежан за вршење надзора над законитошћу рада установе, утврди да установа не испуњава законом прописане услове за рад или не остварује законом утврђене задатке, одредиће јој рок за испуњење тих услова и о томе обавестити оснивача. У наведеном смислу је и одредба чл. 38. ст. 1. Закона о основама система образовања и васпитања. Према одредби чл. 25. Закона о јавним службама, уколико установа не испуни услове из ст. 1. чл. 25., у одређеном року, надлежни орган забраниће решењем даљи рад установе.

С обзиром на утврђено чињенично стање и наведене законске одредбе, правилно је поступио тужени орган када је донео оспорено решење у поступку у коме није било повреда правила поступка које би биле од утицаја на решење ствари. За одлуку коју је донео тужени орган је дао довољне и јасне разлоге које је прихватио и овај суд.

Према одредбама став 3. наведеног члана 37. Закона о основама система образовања и васпитања, одлуку о промени седишта установе доноси орган управљања уз сагласност оснивача а како је ставом 4. прописано да школа не може да врши промену седишта у току наставне године, без утицаја је навод тужбе о незнатном прекорачењу рока у односу на почетак школске године.

Навод тужбе да школи није дат рок за отклањање недостатака, није основан. Наиме, из утврђеног чињеничног стања произлази да су записником о извршеном надзору од 27.10.2005. године, тужиоцу наложене мере ради отклањања неправилности, како је у записнику и наведено. Приликом надзора школе, прегледу је присуствовао пуномоћник тужилаца, у својству менаџера школе (који је према наводима тужбе директор правног лица оснивача) и в.д. директор школе. Иста лица су присуствовала и надзору у циљу контроле извршења мера наложених записником од 27.10.2005. године, када је записнички (записник од 16.1.2006. године), о чему је сачињен и допис од 16.1.2006. године, на који се тужени позвао, утврђено да школа до тог датума није доставила Секретаријату за образовање града Београда допуну свог захтева за верификацију простора, опреме и наставних средстава, тј. одлуку о промени седишта школе и доказ о испуњености услова прописаних законом.

Суд је ценио и остале наводе тужбе, али је нашао да нису од утицаја на другачију одлуку, па их посебно и не образлаже.

Са изентих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је, применом одредбе чл. 41. ст. 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 10.7.2008. године, У. 6404/06

Записничар, Председник већа-судија,

Љиљана Петровић, с.р. Нада Кљајевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЈК